

μανδύας του, άστραφταν άπ' τ' άμέτρητα πολύτιμα πετράδια, με τά όποία ήσαν στολισμένα. "Όταν γύριζε στους δρόμους τών πόλεων, τις όποιες έπεσκίεπτετο, σκορπούσε στους διαβάτες χούφτες Περσικά νομίσματα, όπως σκορπίζουν τά μικρά παιδιά τήν άμμο, όταν παίζουνε στην άροχλιά.

"Ήταν νεαρώτατος, καλοφτιαγμένος, με όμοιο άνάστημα και με γλυκό πρόσωπο. Γυ' αυτό, όλες ή γυναίκες ήσαν πρόθυμες νά του προσφέρουν τόν έρωτά τους.

Μονάχα ή Λαΐς έκανε πως άδιαφορούσε έντελώς γι' αυτόν και ό-σάκις τύχαινε νά διασταυρωθή μαζί του σε κανένα δρόμο τής Κορίνθου, δέν καταδεχόταν ούτε καν νά τόν κυτάξει. "Η πάνοια έ-παίρα ήξερε πολύ καλά, ότι, άργά ή γρήγορα, είτε από ματαωδοξία, είτε από πραγματικό θανατισμό και άγάπη, ό νεαρός 'Ασιάτης θά τής προσέφερε γονατιστός τή λατρεία του, όπως είχαν κάνει τόσοι και τόσοι μεγασιάνες πριν άπ' αυτόν. Και δέν γελιάστηκε στις προβλέψεις τής.

Πραγματικά, ό νεαρός πρίγκιψ είχε προσέξει τή Λαΐδα κι' είχε γοιτηθεί άπ' τήν όμορφιά τής. Μά ελειδή ήταν περήφανος και κακωνθησιμένος άπ' τήν προθυμία που τουδειχταν ή άλλες γυναίκες, περιέμενε νά του προσφέρει πρώτα αυτή τόν έρωτά τής. "Όταν όμως είδε, ότι ή Λαΐς δέν τόν προσέχε καν όσάκις τόν συναντούσε στο δρό-μο, περιάρχησε άπ' τήν άδιαφορία τής και κατέληξε νά τήν έρωτευθή τρελλά.

"Ένα πρωί λοιπόν, μη μπορώντας νά κρατηθή πειά, τής έστειλε τόν παιδαγωγό του μαζί με τέσσερες δούλους, φορτωμένους με δώρα μεγαλοπρεπή.

— "Ωραία Λαΐς, τής είπε ό παιδαγωγός, έρχομαι έκ μέρους του άφέντη και μαθητού μου, του πρίγκιπος 'Αρσάμης άπ' τις Σάρδεες. "Ο άφέντης μου μου έδωσε έντολή νά σάς προσφέρω τά δώ-ρα αυτά και νά σάς παρουσιάσω νά του έπιτρέψετε νά σάς έπα-σκεφθή και νά σάς εκδηλώση τό θαυμασμό του γιά τήν όμορφιά σας.

— Λιποψία πολύ, του άπάν-τησε ή Λαΐς, αλλά δέν μπορώ νά δεχθώ ούτε τά δώρα, ούτε τήν έπισκεψη του άφέντη σου. Δέν δέχομαι έπισκέψεις, παρά μόνον τών φίλων μου.

Τότε ό παιδαγωγός άρχισε νά τήν εκπεύη νά μιν έπιμείνη στην άρνησί τής, λέγοντάς τής, ότι ό 'Αρσάμης κόντευε νά τρελλαθή από τόν έρωτά του προς αυτήν, ότι δέν έννοούσε πειά νά ξανα-γίρσει στον πατέρα του κι' ότι ήταν πολύ πιθανόν ν' αυτοκτονή-ση από τήν έρωτική του άσπι-σία. Τής μίλησε τόσο πειστικά, ώστε στο τέλος ή Λαΐς συγνανή-θηκε και του είπε :

— Πολύ καλά, θά δεχθώ τόν 'Αρσάμη. Πήγαινε νά του πής, ότι θά τόν περιέμενω τό βράδυ, τήν ώρα που θ' ανατέλλη στον ουρανό τό άστρο τής 'Αφροδί-της.

Μόλις έφυγε ό παιδαγωγός του πρίγκιπος, ή Λαΐς έδωσε στις δούλες τής διαταγή νά έ-ποιδάσουν μία ύποδοχή μεγαλο-πρεπή, όπως άξιζε στο γυϊό ενός πανίσχυρου σατραπή τής Μικράς 'Ασίας.

Σύμφωνα λοιπόν με τις οδηγίες τής, ισοπέθησαν άπ' άκρη σ' άκρη τών κήπων φαντασμαγορικά φώτα, άπλώσανε πολύτιμους τά-πητες στο περίφημο περίπτερο που κήπου και βάλανε τριπλές σειρές μεγάλα άνθοδοχεία, γεμάτα σπάνια λουλουδία, σ' όλο τό μήκος του δρόμου, άπ' τόν όποιο θά περνούσε ό 'Αρσάμης γιά νά φτάση άπ' τήν πόρτα ως τό περίπτερο.

Μεσα στα πιονότερα φυλλώματα του κήπου, κρυφτήκανε ομάδες από τραγουδίστριες κι' αλληγορίδες, μ' έντολή νά παίζουν και νά τρα-γουδήσουν τις πιο γλυκές μελωδίες, όταν θά τους δινάταν τό ώρι-σμένο σύνθημα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΣ : 'Η συνέχεια

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ..

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

"Ένας τελημής Γάλλος διπλωμάτης. Τό άλογο του Μ. Να-πολέοντος κι' ό 'Ιταλός κτηνίατρος. "Ένας έξωφρενικός λο-γαριασμός. "Η έρωτευμένη Σπαρτιάτισσα και ό μμηουάπτου χγαπημένος τής. "Ο βασιλεύς τής Σουηδίας κι' ό αυλοκέλα-κας. Πώς απέφυγε τό θάνατο ό 'Ιούλιος Καΐσαρ, κτλ. κτλ.

Κάποτε, στη βασιλική Αύλη τής 'Ισπανίας ό βασιλεύς κι' ό αυλι-κοί του προσπαθούσαν νά εξαναγκάσουν τόν πρεσβευτή τής Γαλλίας νά εκτελέση μία πράξη, ή όποία έρχόταν σε αντίθεσι με τις οδηγίες που είχε λάβει από τόν έστεμμένο κύριό του.

Σέ μία στιγμή μάλιστα ό βασιλεύς τής 'Ισπανίας παραφέρθηκε τό-σο έξ αιτίας τής επιμόνου άρνήσεως του πρεσβευτού, ώστε του είπε επί παρουσία τών αυλικών:

— Δέν μου λέτε, ό κύριός σας δέν έχει κανέναν άλλο πρεσβευτή νά μου στείλη στη θέσι σας;

— Μεγαλειότατε, άπάντησε ό έξυπνος Γάλλος διπλωμάτης με ά-ξιοπρέπεια και τόλμη, στην Αύλη τής χώρας μου υπάρχουν πολλοί άν-θρωποι καλύτεροι μου και σοφότεροι μου. 'Αλλά γιά που λόγo να τούς... θυσία ή ό βασιλεύς μου στέλνοντάς τους στη Μεγαλειότη-τά σας;

***

'Ο Ναπολέον Βοναπάρτης, όταν εισέβαλε και κατέκτησε τήν 'Ι-ταλία, παρέδωσε ένα πληγωμένο άλογο του σ' έναν ντόπιο κτηνίατρο και του παράγγειλε νά τό κάνει όσοδοδήποτε καλά.

"Όταν ό κατακτητής ενδιαφέρ-θηκε άργότερα γιά τήν τύχη του άλόγου, έλαβε αντί άπάντησεως από τόν 'Ιταλό κτηνίατρο τόν ά-κόλοθο λογαριασμό:

"Γιά τή νοσηλεία του πληγω-μένου ζώου 500 φράγκα. 'Από αυτά αφαιρούνται φρ. 10, τα ό-ποια έπήρα ήδη από τήν πώλη-σι του... δέματος του άλόγου. Μου χρωστάτε άκόμα 490 φρ.».

***

'Ο Πλούταρχος αναφέρει κά-που ότι στην αρχαιότητα μία νεα-ρή Σπαρτιάτις κατώρθωσε, ύστερ' από χωρισμό τριών μηνών, ν' άν-ταμωθή με τόν άγατημένο τής. 'Ενώ όμως μιλούσαν κι' έλεγαν τόν καιμό τους, άρχισε ξζανα νά βρέχη και ό νέος ζήτησε νά προ-φυλαχτή κάτω από ένα δέντρο.

Τότε ή νέα κατέληφθη από τρο-μερή όρμη και του φώναξε, πριν τόν εγκαταλείψει γιά πάντα:

— Είχες τρεις δόλοκλους μη-νες νά με δής, ισχυρίζεσαι πως μ' αγατάς, με ξαναβλέπεις επί τέ-λους κοντά σου κι' έχεις καιρό έ-πειτ' άπ' αυτά νά προσέξης ότι βρέχει!....

***

Μία μέρα κάποιος αυλοκόλαξ, θέλοντας νά πουλήση εκδούλευσι στον βασιλέα τής Σουηδίας Γου-σταβό Γ', του είπε:

— Μεγαλειότατε, έμαθα ότι ό Χ. σκοπεύει νά σάς δολοφονήσ.

— Κι' εγώ έμαθα, τόν διέκρινε ό συνετός βασιλεύς, ότι είσαι έχ-θρός αυτού του ανθρώπου. Πήγα-νε λοιπόν πρώτα νά συμφιλιωθής μαζί του κι' έπειτα έλα νά μου πής τά σχέδιά του...
***

'Ο Ρωμαίος Σύλλας όταν έγινε δικτάτωρ, έτυχε νά γνωρίση τόν 'Ιούλιο Καΐσαρ, μικρό παιδί ακόμη τότε. Μολτατατα φοβήθηκε τόσο τόν μικρό 'Ιούλιο, ώστε αποφάσισε νά τόν έξοντώση, γιά νά γλυτώση τήν πατρίδα του, καθώς ένόμιζε, από έναν επικίνδυνο άνθρωπο.

Οι φίλοι του δικτάτορος, μόλις έμαθαν τήν απόφασί του, θέλησαν νά σώσουν τόν Καΐσαρ και του παρέστσαν ότι θάταν πραγματικό έγκλημα νά διατάξη τήν εκτέλεσι ενός άθώου μικρού.

— Δέχομαι τή μεσολάβησί σας και τόν συγχωρῶ, άπάντησε ό τρο-μερός Σύλλας. Νά με θυμάστε όμως ότι όταν μεγαλώσει αυτό τό παι-δί, θά βλάψη τή Ρώμη όσο δέκα Μάριοι...
***

'Η προφητεία του Σύλλα επαγματοποιήθηκε ως προς τήν αξία του νεαρού 'Ιουλίου Καΐσαρος, όχι όμως και ως προς τά αποτελέσματά τής, γιάτι ό μεγαλοφυής στρατηγός άναδειχτηκε φιλόπατρις όσο λίγοι.

'Η 'Αποκαθήλωσις.